

ΝΕΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

Σπουδαιοτάτης ἀξίας ὑπὸ ἐπιστημονικήν ἔποιην σύγχρονα, ἀλλὰ καὶ χρησιμότητος ὑπὸ κοινωνικήν, ἐξέδωκεν δὲ παθητήτης ἐν τῷ Ἐθν. Πανεπιστημίῳ κ. Κ. Σάββας: «Ἐγχειρίδιον Ὑγιεινῆς». Ο τόμος ἐπὶ 590 σελίδων ἀπαρτιζόμενος, θίγει ὅλα τὰ ποικίλα θέματα, ἄντια ἀμεσώτατα ἐνδιαφέροντα τὰ ἄπομον, τὴν οἰκογένειαν, τὴν κοινωνίαν. Ἀπυχῶς ἐν Ἑλλάδι ἔλαχατη δίδεται προσοῦη εἰς τὸ ζήτημα τῆς ὑγείας. Καὶ ἡ Πολιτεῖα καὶ τὸ ἄπομον ἐντελῶς παραμέλησαν ἐπὶ παραλήλον τὸ σπουδαιότατον αὐτὸν ἀγαθόν, ἐξ οὗ ἤρχηται αὐτὴ τοῦ Ἐθνοῦς ἡ εὐημερία. Ζῶμεν ὑπὸ τὰς μᾶλλον ἀνθυγεινὰς συνθήκας. Τὸ σοφὸν σύγχρονα τοῦ κ. Σάββα σκοπεῖ οὐ μόνον νὰ διδάξῃ τὸν ἐπιστήμονα, ἀλλὰ καὶ νὰ διαφωτίσῃ τὸν πολίτην πᾶς δύνανται νὰ βελτιώσωσι τοὺς δρόους τοῦ βίου των συμφώνων πρὸς τὰς νεωτέρας λατικὰς ἔρεβνας, ἐξαφαλίζοντες οὕτω τὸ εὖ ἔπει. Ὁ ἄνθρωπος μὲ τὴν σημειωσίην ἡσὴρ ποὺ διάγει φρονεύει λεκχότως ἁντρόν, διότι παραβιάζει τὸν κυριωτέρους πολλάκις κανόνας τῆς ὑγείας πότε ἐξ ἀγρούς, πότε ἐξ ἀμελείας. Ἡ ἑνίσχυσις τοῦ δργανισμοῦ ἐπινγάντεται μόνον διὰ τῆς ὑγείανης. Ἐπυχῶς δ. κ. Σάββας πατέστησε τὸ σύγχρονα τὸν προσιτὸν εἰς πάντα ἀναγνώστην, εἰς τρόπον ὥστε οὕτους νὰ εὐθίσῃ ἐν αὐτῷ ἀπόποις πολύτιμα διδάγματα, ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διοίων καὶ εὐχεροῖς είναι ἀλλὰ καὶ ἐπιβεβλημένη.

Οἱ Ἄλιβανοὶ οἱ κατὰ τὴν κυρίως Ἑλλάδα καὶ τὴν Πελοπόννησον. Ἡ χρεόσηρος τοῦ Ἀΐμου καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῆς. Μελέτη Μιχαήλ Αλιμπόνη στὸ διάνοιαν. «Ο μετὰ ζήτου ἀξιεπαίνου ἀσχολούμενος εἰς ἴστορικάς καὶ ἑνίονος μελέτας πολιτευτής κ. Λαμπρουνίδης, παραματέεται τὰ περὶ Ἀλβανογενῶν. Ἑλλήνων ἀπὸ ἐθνολογικῆς ἀπόφεως, ἀποδεικνύων τὴν ἐπίδρασιν ἢν η Ἀλβανικὴ φυλὴ ἔσχεν ἐπὶ πέντε ἑκατονταετηρίδας ἐν ταῖς κυρίως ἐλλ. χώραις, ἐξαίρων τὸν Ἀλβανικὸν λαὸν ὃς διμογενής τῷ Ἐλληνικῷ. Τὸ βιβλίον ἐξέδωθη ἀναλώμασι τοῦ Συνδέομον τῶν Σπετσιωτῶν.

Πολύτιμος, ἐκτάκτως καλλιτεχνικὸς εἶναι καὶ δὲ φετινὸς τόμος τοῦ Ἡ μερόλογον, διότε ἐξέδωκεν ἡ ἐπιτροπὴ τῶν ἐν Κλήρῳ Εθνικῶν Φιλαρμόνων πικραὶς τῷ Κάταστρῳ τοῦ Κλήρου. Ἡ ὑλὴ τοῦ εἶναι ἀφ' ἐνὸς μὲν σχετικὴ πόδος τὴν θρησκευτικὴν δρᾶσιν τῶν Πατριοχείων καὶ τῆς φιλανθρωπίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ φιλολογικῆς ἵνα ἀξιανήρωστος, συνεργάσασθενταν τῶν κ. κ. Γ. Χατζηδάκη, Ι. Σβρόσωνον, Κ. Ζρόσιον, Ιωακ. Βαλαβάνη, Α. Μωραΐτιδον, Γ. Αποστολίδον, Ν. Βασιλειάδου, Δ. Καλογέροβούλον, Γ. Λαμπάκη, Μ. Σιγούδον, Μ. Κέπετζη καὶ ἄλλων. Εἰκόνες πλεόνται κοσμούσις τὰς 400 σελίδας τοῦ Ἡμερολογίου, τὸ διότον τιμῆς τοὺς διμογενεῖς τῆς Κων/πόλεως δεικνύον τὴν ἀκίνητον τοῦ Ἐλληνισμού.

¶

Μετὰ τοῦ προσεχοῦς φύλλου εἰς τὸν προπληρώματος μόνον συνδρομητας διανεμηθήσεται δωρεὰν εἰς μέγα σχῆμα ἐπὶ πολυτελοῦς χάρτου ἡ φωτοτυπία τοῦ ἔβδομον ἔτους:

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ

Ἐργασία τοῦ Ιταλοῦ ζωγράφου G. Bargellini

Οι ἐπιδημοῦντες νὰ τὴν λάβωσι, δέον νὰ σπεύσωσι δύος ἐντὸς τοῦ μηνὸς Ἀπριλίου ἀποστείλωσιν ἡμῖν τὴν ἐτησίαν συνδρομήν των.

Θ. Κυπραίου Α ἱ Ζ ο α. Σελ. 142. Ἐν Ἀθήναις. Είναι οισιὰ πεζῶν ποιημάτων ἐμπλευσθέντων ἐπὶ τῆς ἀκενώτου πηγῆς τοῦ ἔρωτος. Ο γάφων κέντηται αἰσθηματικούς χώρης. Ο ινδοικός ἀριθμοῖ, ἡ φαντασία τον πλαράται εἰς κόσμον ἀριθμάτους ἰδεῶν καὶ συγνάθορον αἰς πτερύγης τῆς φυχῆς εἰς ἀπηχήσις ἀριθμονικάς. «Ἄλι Ζωά» ἔχουν γραφῆ εἰς γλῶσσαν λίαν εναργεστιώς ἀραγνωσθομένην.

Κ. Μ. Κωνσταντοπόλιον. Εἰς ο πάντας ἡγιανούς οργανικούς τοῦ Βυζαντιακού μολυβδοβούλου. Ἀπόπλασμα ἐπὶ τῆς «Διεθνοῦς Ἐφηβείδος τῆς Νομοματικῆς Αρχαιολογίας».

Ἡ μερόλογος τοῦ 1900 τῆς δεσποινίδος διδάκτορος Ἀναστασίας Χατζηαράπη. Τὸ δεύτερον ἥδη ἔτος ἐκδίδεται συνεργασίᾳ τῶν κ. κ. Προβελεγγίου, Κονδυλάκη, Μαρτζάκη, Παλαμᾶ, Καραβίτσα, Καλογεροπόλιον, Θ. Χατζηαράπη, Ειρήνης Ἀθηναίας κλπ. Σελ. 148.

Εἰς φιλόκαλον τομίδιον ἐπὶ 260 σελ. ἐξέδωκεν ἐν μεταφράσει δὲ ἐν Τραπεζούνται ρεαρός λόγιος κ. Α. Μαρποντούγλου τὸ περιλάλητον σύγχρονα τοῦ Ἀγίου οντογραφέως οἰοῦ Τζάν Λούμπων «Αἴ ἀ πολαύσεις τῆς ζωῆς». Πλὴρ τῶν γνωμῶν τοῦ πολυμαθοῦς οντογραφέως ἀπληθησαράζονται καὶ αἱ ἰδέαι περὶ ἀνθρωπίνης εὐνύχιας τῶν μεγαλειτέρων σοφῶν, ὡς τοῦ Πλάτωνος, Ἐπικρήτου, Μάρκου Αὐγοληνοῦ, Ράσον, Τάινωρ, κλπ. Ἐν τῷ βιβλίῳ τούτῳ ἐρευνάται τὸ ζήτημα τῆς ἐν τῷ κόσμῳ εὑδαμηνίας τοῦ ἀνθρώπου, ἣντις συγχέεται εἰς τὴν ἐπιτέλεσιν τοῦ καθήκοντος. Διὰ τοῦ βιβλίου αὐτοῦ ὀδηγεῖται δὲ ἀναγνώστης ὅπως ἀνένω τὰ πηγάδια τῶν εναργεστῶν συναισθημάτων, τὰ δόποια προσιτανον τὴν ὁδὸν τοῦ ἀγαθοῦ, τοῦ φραγμοῦ καὶ τῆς ἀρετῆς. Ἡ φίλλα, ἡ οἰκογενειακὴ ἑστία, αἱ καλλοναὶ τῆς φύσεως, δὲ ἔρως, ἡ ὑγεία, ἡ φιλοδοξία είναι ἀπὸ τὰ πλέον ἐνδιαφέροντα κεφάλαια τοῦ βιβλίου, διότε σκοπεῖ νὰ επιτενέσῃ τὴν ἀγάπην πρὸς τὴν ζωὴν καὶ νὰ κρατήνῃ τὸ πνεύμα ἐν τῇ ἐγκαρδιερήσει καὶ νὰ ὑψώσῃ τὴν φυχὴν εἰς τὰ ἴδαικα.

L. Gillet. Raphaeles. Μετὰ 24 εἰκόνων. Φρ. 3.50.
H. Hamel. Chroniques d'art.

L. Maeterlinck. Le Genre satirique dans la peinture flamande.

F. Paultrun. Le Mensonge de l'art.

Βιβλιοθήκη Μαρασλῆ.

Μόραση Ρωμαϊκὴ Ιστορία, ἐξελληνισθεῖσα ὑπὸ Σ. Σακελλαροπόλιον. Τόμος Α'. Μέρος δεύτερον. Σελ. 724.

Ἀγγελλοντας.

M. Ζώος. «Φαινόμενα καὶ πράγματα» ιωμοδία, ἐκδιδούμενη ὑπὸ τῆς οντοζήρου αὐτοῦ.

Αρχιμ. Δωροθέου Νικηταίδον. «Ἄλιθοι οπιζά.